

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI NICOLAE LA PATRIARHIE

Marti, 6/19 decembrie 2023, Patriarhia l-a prăznuit pe Sfântul Nicolae, episcopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

La această sărbătoare, Biserica îl pomenește pe Sfântul Nicolae ca Părinte al Bisericii din secolul al IV-lea, „îndreptător credinței și chip blândeților”, care a participat la primul Sinod Ecumenic de la Nisa și a apărat deoființa Fiului și a Tatălui.

Această sărbătoare a fost prăznuită:

1. În orașul Beit Jala, la minunata biserică Sfântul Nicolae. Dumnezeiasca Liturghie a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Teodosie al Sevastiei, Arhimandritul Nectarie, egumenul Sfintei Mănăstiri Sfântul Gheorghe Al Khader, Arhimandritul Porfirie, Preoții Boulos, Yusef și Elias și alți preoți din zonă și ierodiaconul Evloghie. La slujbă au participat întreaga comunitate creștin-ortodoxă din oraș, reprezentantul Consulatului General al Greciei la Ierusalim, doamna Constantina Gyftou, și reprezentanții statului palestinian, domnul Houloud Dagiebes și domnul Riyad Hananie, precum și egumenul din Beit Jala, Arhimandritul Ignatie, care a fost responsabil de organizarea sărbătorii.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Că Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veac și în

veacul veacului; El ne va paște pe noi în veci.” (Ps. 47,13), proclamă psalmistul.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici Creștini,

Ierarhul lui Hristos, Nicolae, episcopul Mirei Lichiei, ne-a adunat pe toți în biserica sa, în orașul biblic Beit Jala, pentru a-i face sfânta pomenire.

Sfânta Biserică a lui Hristos se bucură și se veselește la pomenirea Sfântului său Nicolae, pentru că a fost un mare păstor care l-a urmat Arhiereului Hristos, nu doar în jurisdicția sa duhovnicească, ci în întreaga Biserică Sobornicească și Apostolicească, așa cum spune Sfântul Ioan Damaschinul: Pe tine, mare păstor și următor al Arhiereului Hristos în toate te rugăm, Nicolae, din sfintele înălțimi păstorește-i pe slujitorii tăi, mântuindu-i pe toți de greutățile vieții.

Într-adevăr, părintele nostru Nicolae a ajuns un mare păstor al întregii Biserici pentru că l-a avut ca model pe Domnul nostru Iisus Hristos: „Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale... Eu sunt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine. Precum Mă cunoaște Tatăl și Eu cunosc pe Tatăl. Și sufletul Îmi pun pentru oi.” (Ioan 10, 11,14-15).

Interpretând cuvintelor Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Omul s-a îndepărtat de iubirea lui Dumnezeu și a fost înclinat spre păcat. Din acest motiv, a fost alungat din curtea sfântă și dumnezeiască, mă refer la curtea raiului. Și pentru că s-a îmbolnăvit din cauza acestei atitudini a diavolului, care l-a înșelat viclenește pe om și l-a condus spre păcat, din care a izvorât moartea, omul a devenit victima lupilor, care erau într-adevăr aspri și nemiloși. Dar pentru că Hristos este păstorul cel bun pentru toți oamenii, El și-a pus viața pentru noi... și a suferit pe

Cruce pentru noi, pentru ca prin moarte să desființeze moartea, „ștergând zapisul ce era asupra noastră, care ne era potrivnic cu rânduielile lui, și l-a luat din mijloc, pironindu-l pe cruce” (Col. 2,14), după cum este scris”.

Curtea sfântă și dumnezeiască nu este altceva decât Biserica, raiul pământesc, pe care Dumnezeu ni l-a dat nouă, oamenilor, pentru ca să avem libertatea „pe care o avem în Hristos” (Gal. 2,4). „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Gal. 5, 1) ne îndeamnă Sfântul Pavel. Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu a devenit primul Păstor „că El este Dumnezeu nostru și noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui” (Ps. 95,7), proclamă psalmistul. Dumnezeu a numit în Biserică Apostoli și învățători (cf. 1 Cor. 12, 28), ai căror succesori sunt Episcopii, întăriți prin Duhul Sfânt, și care păstoresc Biserica lui Cristos (cf. Fapte 20, 28).

Sfântul Nicolae a fost un astfel de episcop și păstor, un succesor al apostolilor și a strălucit în Biserică. Participarea sa activă la primul Sinod Ecumenic de la Nisa din anul 325 d.Hr. împotriva învățăturilor eretice ale lui Arie a făcut din Sfântul Nicolae un „îndreptător credinței” și un „apărător al Bisericii”, după cum spune imnograful său: „Ocrotitor fierbinte al Bisericii a lui Hristos te-ai arătat Nicolae, nimicind cu îndrăzneală învățăturile eresurilor celor fără de Dumnezeu și tuturor îndreptar al Ortodoxiei te-ai arătat, rugându-te cei ce urmează dumnezeieștilor tale învățături și îndemnuri”

Binecuvântatul Nicolae, după cum spune imnograful, s-a „sfințit ca un mare tăinuitor al darului lui Dumnezeu”, pentru că a păzit poruncile dumnezeiești și a făcut dreptate în orice clipă, așa cum spune psalmistul: „Fericiți cei ce păzesc ajudecata și fac dreptate în toată vremea” (Ps. 105,3). Iată, așadar, de ce Sfântul Nicolae a fost numit făcător de minuni.

Părintele nostru Nicolae nu a lăsat nicio scriere pentru că în

inima sa era scrisă Evanghelia lui Hristos și a păstrat o conștiință clară a tainei credinței (cf. 1 Tim. 3,9). Dumnezeu a făcut să strălucească în inima lui Nicolae lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu în Iisus Cristos (c.f. 2 Cor. 4,6), așa cum propovăduiește Sfântul Pavel. Mișcat de puterea luminoasă a slavei lui Dumnezeu, Sfântul Nicolae a devenit păstor al Bisericii Ecumenice și învățător al Ortodoxiei, adică al doctrinelor adevărului, după cum spune innograful: „Frumusețile celor nevăzute înconjurându-le, ai cunoscut înfricoșata aceea slavă a Sfinților, Sfinte. Pentru aceasta cereștile cuvinte ale vedeniilor acelora, celor pururea vii, ni le arăți, Preasfințite.”

Cu alte cuvinte, dragii mei frați, Păstorii Bisericii sunt instrumentele Duhului Sfânt și au fost însărcinați cu îngrijirea Bisericilor, în timp ce Hristos este Primul Păstor, de aceea Sfântul Petru spune: „Lăsați-I Lui toată grija voastră, căci El are grijă de voi. iți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită; Căruia stați împotrivă, tari în credință, știind că aceleași suferințe îndură și frații voștri în lume” (1 Petru 5, 7-9).

Purtătorul de Dumnezeu Nicolae, care a vizitat pământul sfânt al Palestinei, ne cheamă la această cauză, să rămânem neclintiți în credința pe care am primit-o de la Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin sfinții Săi Apostoli și succesorii lor, sfinții Părinți purtători de Dumnezeu ai Bisericii noastre. Această credință nu este altceva decât marea taină a Proniei dumnezeiești, Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul și bunăvoința Sa față de umanitatea smerită și slabă, care a avut loc la peștera din Betleem.

Aceasta înseamnă că Dumnezeu este aproape, aproape de noi, așa cum spune psalmistul: „aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul” (Ps.118,151). Și în altă parte, după cum spune prorocul Ieremia: „Au doară Eu numai de aproape sunt Dumnezeu, zice Domnul, iar de departe nu mai sunt

Dumnezeu?" (Ieremia 23,23). Acest Dumnezeu, care este aproape, este Soarele Dreptății și Dumnezeul păcii, născut din Tatăl fără de sămânță și întrupat din Fecioară la sfârșitul vremurilor.

Da, dragii mei frați, Betleemul nostru vecin se pregătește să primească în peștera sa pe Mântuitorul și Răscumpărătorul lumii, din trupul curat al Sfintei Fecioare Maria, Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu. Să pregătim și noi „peștera” inimii noastre pentru a-l primi pe Dumnezeul iubirii și al păcii în Duhul Sfânt. Și, împreună cu Sfântul Ioan Damaschinul, să spunem „Vino spre cântarea robilor Tăi Bunule, smerind a vrăjmașului înălțata sprânceană, păzind fericite Atotvăzătorule, pe cântăreți mai presus de păcat, întăriți neclintiți pe temeiul credinței. [Cu alte cuvinte, Doamne, binefăcătorule Care vezi totul în viața noastră și suntem cu adevărat binecuvântați, încuviințează cântările robilor Tăi. Smerește mândria noastră vrăjmașă diavolului și du-ne pe noi, cei ce Te lăudăm pe Tine, să ne ridicăm deasupra păcatului, păstrându-ne statornici pe temelia credinței]. Amin. La mulți ani și un Crăciun binecuvântat!”.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o procesiune în interiorul și în jurul bisericii.

La prânz a fost oferită o masă, la care au participat preoții și îngrijitorii Bisericii.

2. Sărbătoarea a fost prăznuită și la Sfânta Biserică Sfântul Nicolae din Ierusalim, în apropierea Patriarhiei.

Vecernia Mare de luni după-amiază și Sfânta Liturghie de marți dimineață au fost oficiate de Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Capitoliadei, avându-I drept împreună-slujitori pe Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, Arhimandritul Claudiu și Părintele Nectarie. Răspunsurile la strană au fost date de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Dimitrie al Lyddei,

Arhimandritul Christodoulos și elevii Școlii Patriarhale din Sion. La slujbe au participat numeroși credincioși creștini și reprezentanți ai Consulatului General al Greciei la Ierusalim.

După Sfânta Liturghie, renovatorul și bunul chivernisitor al bisericii, Arhidiaconul Marcu, a oferit o agapă pentru toți la egumenie și în curtea Sfintei Biserici.

Din partea Secretariatului-General